

Biroul permanent al Senatului
Nr. 483 15.10.2019

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL
Înregistrat nr. 5446
Data 24.10.2019

Parlamentul României

Senat

Către Biroul Permanent al Senatului

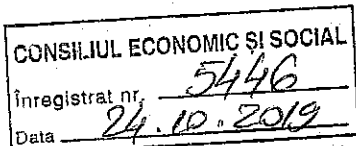
În conformitate cu prevederile art.74 din Constituția României, republicată, precum și ale art.92 din Regulamentul Senatului, vă înaintez alăturat, spre dezbateră și adoptare, **Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 23/2008 privind pescuitul și acvacultura, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 317/2009 cu modificările și completările ulterioare.**

Solicităm dezbateră și adoptarea propunerii legislative în procedură de urgență, în temeiul art.76 alin.(3) din Constituția României, republicată.

În numele inițiatorului,

Senator PSD

Ion GANEA

EXPUNERE DE MOTIVE

Prezenta lege modifică și completează Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 23/2008 privind pescuitul și acvacultura, din următoarele motive:

Dezvoltarea societății românești așa cum este aceasta prevăzută în strategiile și programele naționale aprobate presupune atât dezvoltarea și modernizarea industriei și a agriculturii, dar și a așezărilor umane rurale și urbane. Toate acestea presupun o creștere constantă și semnificativă a consumului de apă. Perspectivele de dezvoltarea a consumurilor de apă până în 2030 prezentate în *Planul național de management actualizat aferent porțiunii din bazinul hidrografic internațional al fluviului Dunărea care este cuprinsă în teritoriul României* elaborat de Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor și Administrația Națională Apele Române și aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 80/2011 scot în evidență dimensiunile acestei creșteri. Astfel, dacă în anul 2011, volumul total al prelevărilor de apă din resursa de suprafață a fost de circa 2.863,3 milioane mc, din care circa 538,1 milioane mc pentru populație, circa 1.678,9 milioane mc pentru industrie și circa 646,3 milioane mc pentru agricultură în care sunt incluse circa 49,4 milioane mc pentru sistemele de irigații, pentru orizontul anului 2020 această cerință este estimată la circa 9.288 milioane mc, din care circa 2.041 milioane mc pentru populație, circa 5.840 milioane mc pentru industrie și circa 1.407 milioane mc pentru agricultură în care sunt incluse circa 421 milioane mc pentru irigații, iar pentru nivelul anului 2030, necesarul total este estimat la circa 10.374 milioane mc, din care circa 1.996 milioane mc pentru populație, circa 6.017 milioane mc pentru industrie și circa 2.371 milioane mc pentru agricultură în care sunt incluse circa 1.267 milioane mc pentru irigații.

De menționat este faptul că aceste volume de apă sunt și vor fi prelevate cu precădere din surse de suprafață ceea ce înseamnă că pe lângă creșterea volumelor prelevate din capacitățile de pompare existente care vor fi modernizate și extinse, vor fi construite și capacități noi de prelevare/pompare, amplasate pe cursurile de apă curgătoare și cu precădere pe fluviul Dunărea, principal sursă de apă de suprafață aferentă zonei agricole din sudul țării.

Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale (MADR) a elaborat *Programul național de reabilitare a infrastructurii principale de irigații din România* care vizează adaptarea agriculturii la schimbările climatice și reducerea efectelor acestora asupra producției agricole, în principal, dar și asupra altor factori de mediu și a populației, prin reabilitarea infrastructurii principale de irigații existente. Programul a fost elaborat de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale pe baza datelor și informațiilor puse la dispoziție de Agenția Națională de Îmbunătățiri Funciare, Agenția pentru Finanțarea Investițiilor Rurale, precum și de Direcția generală dezvoltare rurală - Autoritatea de management pentru PNDR și a fost aprobat prin HG nr. 793/2016 și completat cu HG nr. 577/2018. Programul vine în întâmpinarea unor măsuri necesare pentru sectorul irigațiilor din cadrul Programului Național de Dezvoltare Rurală (PNDR), atât din perioada de programare 2007-2013, cât și din actuala perioadă de programare financiară europeană, 2014-2020.

Sistemele de irigații din România au fost construite până în anul 1990 iar suprafața amenajată pentru irigații ocupă circa 22% din suprafața agricolă a țării și circa 34% din suprafața arabilă. În prezent, România dispune de o suprafață amenajată pentru irigat de circa 3.1 milioane ha. Din această suprafață, circa 1,5 milioane ha sunt considerate cu potențial real de refacere. Din punct de vedere al funcționării, suprafața efectiv irigată variază mult de la an

la an în funcție de regimul de precipitații care se înregistrează anual. Se estimează că circa 11% din suprafața agricolă a țării este acoperită de rețele de irigații viabile din punct de vedere economic și care se pretează programului de reabilitare și modernizare.

După anul 1990 amenajările de irigații nu au mai fost exploatate și întreținute conform cerințelor ajungând într-un stadiu avansat de degradare. Peste 75% din suprafața acestor amenajări irigațiile au ajuns să nu mai fie funcționale, iar cele funcționale să fie ineficiente din punctul de vedere al consumului de apă și energie și costisitoare pentru fermieri, infrastructura de irigații existentă fiind depășită din punctul de vedere al eficienței utilizării resurselor existând riscul ca abandonarea infrastructurii de irigații să genereze grave probleme sociale, economice și de mediu.

Prin Programul național de reabilitare a infrastructurii principale de irigații se vor realiza lucrări de reabilitare a infrastructurii principale de irigații în 3 etape care vor urmări:

- reabilitarea infrastructurii principale de irigații care alimentează stațiile de punere sub presiune reabilitate prin PNDR 2007-2013, măsura 125a;

- reabilitarea infrastructurii principale de irigații care alimentează stațiile de punere sub presiune ce vor fi reabilitate prin PNDR 2014-2020, submăsura 4.3;

- reabilitarea infrastructurii principale de irigații care alimentează stațiile de punere sub presiune care sunt în amenajări în care nu s-au constituit organizații de îmbunătățiri funciare. Infrastructura principală de irigații este alcătuită din prize, stații de pompare de bază (fixe sau plutitoare), inclusiv cele reversibile, stații de repompare, rețea electrică aferentă acestora, colectoare, conducte, canale și conducte de aducțiune și distribuție a apei pentru irigații până la stațiile de pompare de punere sub presiune.

Prin acest program se va reabilita o suprafață totală de 2.004.639 ha din 88 amenajări de irigații viabile care includ următoarele obiective: 119 stații de pompare de bază, 178 stații de repompare, 11.856 m conducte de refulare, 48.232 m conducte îngropate, un colector, 2.548.860 m canale de aducțiune, 2.811.338 m canale de distribuție și 5.286 construcții hidrotehnice.

În condițiile prezentate, este strict necesar să se analizeze și să se cunoască **impactul funcționării stațiilor de pompare care deserveșc sau care vor deserveși toți utilizatorii de apă din sursele de suprafață, atât cei existenți cât și cei care vor apărea suplimentar, asupra habitatelor naturale acvatice, asupra florei și faunei din aceste habitate și în special asupra populațiilor piscicole.** Aceste considerente au rezultat din analiza conținutului documentului privind descrierea Programului național de reabilitare a infrastructurii principale de irigații.

Acest document analizează trei aspecte importante privind impactul realizării programului: ***impactul economic, impactul social și impactul ecologic.***

Din punct de vedere al **impactului economic**, sunt subliniate efectele pozitive privind: îmbunătățirea productivității terenurilor, în prezent cu deficit de umiditate, sărățurate, acide etc., îmbunătățirea structurii planului de cultură, prin utilizarea de plante valoroase și rentabile și sporirea producției medii la hectar.

Din punct de vedere al **impactului social**, se apreciază că prin realizarea acțiunii de reabilitare se va reduce vulnerabilitatea comunităților umane la secetă prin evitarea afectării unei populații de 1.097.433 locuitori din 190 de localități.

Din punct de vedere al **impactului ecologic**, în documentul care face descrierea programului se consideră că programul în discuție cuprinde reabilitarea unor lucrări existente al căror „*impact ecologic a fost evaluat la data execuției, înainte de 1989, și nu a generat modificări în impactul ecologic inițial*”. Se mai menționează că: „*Programul național de reabilitare a infrastructurii principale de irigații (PNI) nu intră în contradicție cu specii de floră și faună protejată. Obiectivele PNI și natura lucrărilor ce vor fi efectuate nu prognozează un impact semnificativ negativ numărului de indivizi, deranjarea zonelor de cuibărire, de hrănire, de zbor asupra speciilor menționate în anexele Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și a ariilor naturale protejate. Activitatea de livrare a apei și întreținere a sistemului de irigații nu va influența culoarele de zbor și nu va constitui o barieră în migrația speciilor.*”

Față de această analiză a impactului ecologic considerăm că este necesară o susținere mai consistentă a acestui capitol și avem în vedere experiența deloc pozitivă legată de funcționarea sistemelor de irigații din țara noastră din perioada anterioară anului 1990 și dintr-o zonă pe care o cunoaștem mai bine: zona Rezervației Biosferei Delta Dunării și nu numai.

În perioada anilor '70 în județul Tulcea au fost amenajate 9 sisteme de irigații a căror suprafață însuma circa 200.000 ha deservite de 18 stații de pompare având capacități cuprinse între 0,5 - 45,6 mc/sec care pompau în aceste sisteme peste 200,0 milioane de mc de apă anual. Principala sursă de apă o constituia Complexul Lacustru Razim – Sinoie din care lacurile Razim, Zmeica și Golovița au fost izolate de Marea Neagră prin închiderea Gurii Portița și împreună cu lacul Babadag au fost transformate într-un rezervor/acumulare de apă dulce pentru alimentarea sistemelor de irigații menționate. O altă sursă a constituit-o direct fluviul Dunărea.

Deoarece cele 18 stații de pompare pentru alimentarea sistemelor de irigații nu au fost prevăzute, prin construcție, cu instalații pentru protecția puietului de pește, în perioada care a urmat inaugurării acestor sisteme s-a înregistrat un **impact ecologic major** prin cantitățile imense de puiet de pește absorbite prin sorburile pompelor și dispersarea acestuia pe canalele sistemelor de irigații și în rețelele de distribuție a apei prin stațiile de punere sub presiune. Deși s-au făcut determinări sporadice, în perioada amintită, totuși sunt date ale determinărilor făcute de Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare Delta Dunării privind pierderile de material piscicol în sorburile pompelor stațiilor de irigații și sunt cunoscute solicitările fostei Intreprinderi piscicole Jurilovca adresate fostei Intreprinderi de exploatarea a sistemelor de irigații pentru a lua măsuri de protecție a materialului piscicol din Complexul Lacustru Razim-Golovița-Zmeica. Toate acestea confirmă faptul că funcționarea acestor stații fără instalații de protecție a materialului piscicol a avut și poate avea un impact negativ important asupra acestui material și în special asupra puietului unor specii valoroase de pește: șalău, biban, avat, scrumbie de Dunăre, guvizi și alte specii, inclusiv puiet de sturioni.

Această situație prezentată mai sus precum și faptul că în prezent sunt deja în curs de execuție lucrări de modernizare a unor stații de pompare pentru alimentarea și a stațiilor de pompare de punere sub presiune din sistemele de irigații supuse reabilitării aduce în atenție necesitatea parcurgerii **procedurilor de evaluarea a impactului de mediu** pentru fiecare lucrarea în parte cu atenție deosebită asupra populațiilor piscicole din habitatele acvatice. Pe de altă parte este necesar ca prin prezentul act normativ să se prevadă explicit obligația fiecărui utilizator de apă din sursele de apă de suprafață de a proteja fauna acvatică, în general

și a faunei piscicole în special prin toate mijloacele tehnice disponibile, precum și sancțiuni corespunzătoare pentru afectarea acestora.

În acest scop se propune modificarea și completarea Ordonanței de Urgență nr. 23/2008 privind pescuitul și acvacultura, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 317/2009.

Prin urmare, față de toate considerentele menționate, am elaborat prezenta propunere legislativă, pe care, în conformitate cu prevederile art. 74 și ale art. 75 din Constituția României, republicată, o supunem spre dezbateră și adoptare.

În numele inițiatorului,

Senator PSD,

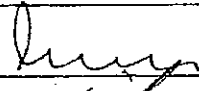

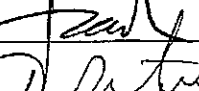
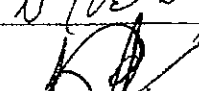
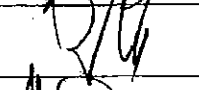
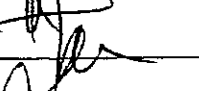
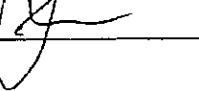
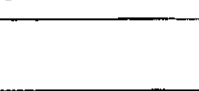
Ion GANEA

Tabel cu semnatarii

propunerii de lege pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a
Guvernului nr. 23/2008 privind pescuitul și acvacultura.

Nr.crt.	Nume și prenume parlamentar (senator sau deputat)	GRUP PARLAMENTAR	Semnătură
1	BODOG FIONA	PSD	
2	AVRAM NICOLAE	PSD	
3	Ecaterina Andrei	PSD	
4	PĂTUȘĂ ROMANA	PSD	
5	PREDĂ RADU COSMIN	PSD	
6	Stăneșcu Cristina	PSD	
7	CEHOVERNĂ LAYIMIA	PSD	
8	Coștăescu Iulius	PSD	
9	BOTHARIU EMANUEL GABRIEL	Independent	
10	Iuliana Iovan	PSD	
11	Marcuș Dăvid	PSD	
12	Săpărușan Horea	PSD	
13	Pop Gheryș	PSD	
14	Orban Florin	PSD	
15	DĂCĂRIU EUGEN	PSD	
16	DOBĂRNEA LILIANA	PSD	
17	Lupu Victor	PSD	
18	IOBĂCULE VIRGINEL	PSD	
19	BREAZ DANIEL	PSD	
20	SAVIN EMANUEL	INDEPENDENT	

21	SALAM VIORICA	PSD	
22	POP LIUV MARIAN	PSD	
23	NICOLAE SERBAN	PSD	
24	ROTARU ION	P.S.D	
25	GIBANEA EUGEN	PSD	
26	ROMULEANU LUCIAN	PSD	
27	ICEA VASILE	PSD	
28	COVACIU SEVERICA	PMP	
29			
30			
31			
32			
33			
34			
35			
36			
37			
38			
39			
40			
41			
42			
43			
44			

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL
Înregistrat nr. <u>5446</u>
Data <u>24.10.2019</u>

Parlamentul României

Senat

Camera Deputaților

LEGE

pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 23/2008 privind pescuitul și acvacultura.

Parlamentul României adoptă prezenta lege:

Articol unic: Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 23 din 5 martie 2008 privind pescuitul și acvacultura, publicată în Monitorul Oficial al României nr.180 din 10 martie 2008 cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După articolul 12 se introduce un nou articol, art.12¹ cu următorul cuprins:

„(1) Protecția și conservarea resurselor acvatice vii este obligația expresă a tuturor utilizatorilor resurselor de apă din domeniul public, indiferent de statutul juridic al acestora. Persoanele fizice și persoanele juridice, care folosesc apele din domeniul public în alte scopuri decât cel piscicol, sunt obligate:

a) să echipeze prizele de apă cu instalații care să împiedice absorbția peștelui din habitatul său natural;

b) să asigure recuperarea și restituirea în habitatul natural a materialului piscicol absorbit accidental prin prizele de apă și transferat în canale de deservire conexe;

c) să asigure condiții optime pentru dezvoltarea normală a fondului piscicol în lacurile de acumulare, inclusiv amenajarea zonelor speciale pentru protejarea și

salvarea fondului piscicol în cazul golirii lacurilor de acumulare, în condițiile regulamentelor de gospodărire a apelor și cu excepția cazurilor de forță majoră;

d) să asigure debitul minim de apă necesar în vederea dezvoltării normale a fondului piscicol în aval de lacurile de acumulare.

(2) Autoritatea publică centrală de protecție a mediului, prin organismul său specializat, va stabili condițiile tehnice de îndeplinire a obligațiilor prevăzute la alin. (1) și va urmări respectarea lor.”

2. La articolul 63, litera e) se abrogă.

3. La articolul 65, partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 65 (1) Următoarele fapte constituie infracțiuni și se pedepsesc cu închisoare de la 6 luni la 3 ani și cu plata despăgubirilor datorate pentru distrugerea materialului piscicol, în condițiile legii, precum și cu interzicerea dreptului de a pescui pe o perioadă cuprinsă între un an și 3 ani, după caz:”

4. La articolul 65, după litera c) se introduce o nouă literă, litera d) cu următorul cuprins:

„d) neinstalarea sau distrugerea dispozitivelor care împiedică intrarea peștilor în sistemele de alimentare cu apă, irigații, precum și în instalațiile hidroenergetice.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

Ion-Marcel CIOLACU

PREȘEDINTELE SENATULUI

Teodor-Viorel Meleşcanu

